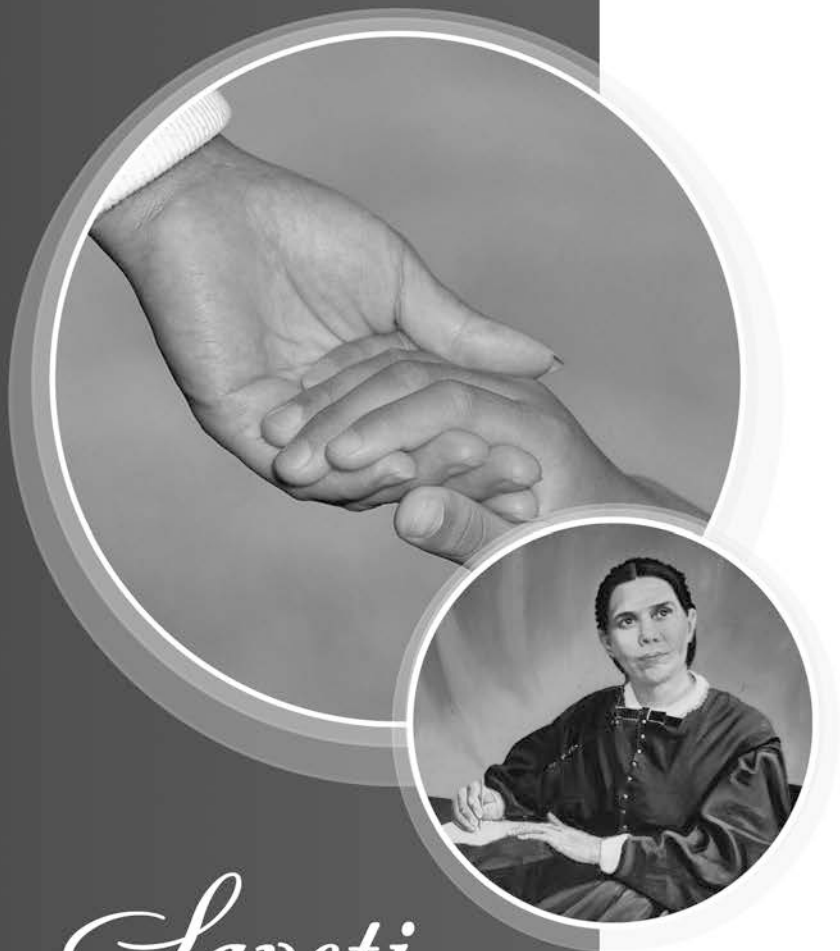

SUBOTNA ŠKOLA
www.subotnaskola.org

Saveti
aktuelnosti
zanimljivosti

4. tromesečje
2016.

— IV tromesečje —

1. oktobar 2016.

1. U SVEMU ZAHVALJUJTE

*»Na svačemu zahvaljujte;
jer je ovo volja Božija u Hristu Isusu od vas..«
(1. Solunjanima 5,18)*

Ovaj biblijski nalog je teško izvršiti! Međutim, kad ga jednom izvršimo, ustanovićemo da je on staza koja vodi u trajan mir i radost u Svetome Duhu, usprkos tegoba i potištenosti koje donose teške životne prilike. Bog deluje u našem životu, svaka nedaća se konačno pokaže kao blagoslov. Prema današnjem biblijskom tekstu, ako ne zahvaljujemo i za one prilike koje nam se čine teškim, ne nalazimo se u okviru Božje volje.

“U svojoj velikoj ljubavi Bog nastoji da u nama razvije dragocene vrline svoga Duha. On dozvoljava da se suočavamo s preprekama, progonstvima i teškoćama, ali ne kao s prokletstvom, već kao s najvećim blagoslovom u svom životu. Svako savladano iskušenje, svaka nevolja koju hrabro prebrodimo, predstavlja za nas novo iskustvo i unapređuje nas u delu izgradnje karaktera. Duša koja se božanskom silom odupire iskušenju otkriva svetu i celom svemiru delotvornost Hristove blagodati.” (Elen Vajt, MB 117)

“Oni koji svoj život potčine Njegovom vođstvu i posvete Njegovoj službi nikada se neće naći u položaju iz koga On već nije pripremio izlaz. Bez obzira na položaj u komeu se nalazimo, ako ispunjavamo Njegovu reč, imamo Vodiča koji usmerava naša stopala; bez obzira na našu zbuđenost, mi imamo sigurnog Savetnika; bez obzira na

naše tuge, žalosti, usamljenost, imamo Prijatelja koji saoseća s nama.” (Elen Vajt, MH 428. 429)

“Dozvolimo da nevolje koje nas tako surovo muče postanu pouke koje će nas podstaknuti da krenemo napred prema nagradi našeg visokog zvanja u Hristu. Neka nas hrabri misao da će naš Gospod uskoro doći. Neka se u toj nadi raduje naše srce!” (Elen Vajt, 9T 287)

Kad se suočimo sa životnim tegobama, potražimo Boga da nam podari takvu veru da možemo zahvaljivati za sve sa čim se suočavamo. Jer, zahvaljivati na svemu je staza mira

8. oktobar 2016.

2. BEZ UČINKA

Ispitivanja pokazuju da tablete napravljene od šećera ili skroba, koje nemaju nikakvo lekovito dejstvo, mogu ukloniti mnoge simptome kod bolesnika koji veruje da dobija pravi lek. Nedavno su istraživanja pokazala da jedna od tri osobe nalazi da je takav 'lek' vrlo dobar, čak ako im se i kaže da je to običan šećer ili skrob. To pokazuje koliko um snažno deluje na telo. Verovanje u nešto tako može dati samo privremeno olakšanje. Ta zapanjujuća činjenica ima primenu u religijskom okruženju i veri. Kao što tableta šećera može privremeno da olakša telesne tegobe, pogrešna verovanja o Bogu često dovode do lažnog osećanja mira i sreće. Kad se to dogodi, čovek koji ima duhovne probleme više ne oseća ličnu potrebu za Spasiteljem.

Farisej opisan u Lukinom jevandelju 18. poglavlju primer je čoveka koji je pokazao učinak 'tablete od šećera' potpuno nelekovite supstance, tj. lažnih verovanja. Progutao je ideje koje su učinile da se oseća bližim Bogu. Uveren je bio da je to što čini i govori ispravno, verovatno se osećao potpuno ispravnim, pun samopouzdanja i bio je srećan. Međutim, njegovo stvarno stanje bilo je isto kao i ranije, jer je 'lečio' samo simptome samopravednosti ali ne i uzrok. Sam je sebi čestitao pred Bogom, međutim, jedini koji je toga dana bio 'isceljen', bio je onaj carinik koji se kajao. Kao grešnik, uvideo je istinu o sebi i pozvao Boga da mu pomogne. Pogrešna verovanja o Bogu i grehu možda vam se čine delotvornim, ali ne oslanjajte se na njih! Osećanja ne mogu zameniti pravu veru.

„Niko nije u stanju da, pošto sagleda sebe, pronade u sebi nešto što bi ga preporučilo Bogu ili mu osiguralo prihvatanje pred Bogom. Grešnik može da nađe pristup Bogu jedino preko Isusa, koga je Otac dao za život sveta. Samo Isus je naš Otkupitelj, naš Zastupnik i Posrednik; u Njemu je naša jedina nada u oproštenje, mir i pravednost. Jedino zaslugom Hristove krvi, grehom opterećena duša može ponovo postati zdrava...

Bez Hrista nemamo nikakve zasluge, nikakvu pravednost. Naša grešnost, naše slabosti, naše ljudsko nesavršenstvo onemogućavaju nam da stupimo pred Boga, sve dok ne obučemo neokaljanu haljinu Hristove pravednosti...

Kada se odazovemo Hristovom pozivu, kada Mu se pridružimo, pokazujemo spasonosnu veru... Vera upoznaje dušu s Božjim postojanjem i Njegovom prisutnošću, i gledajući jedino Božju slavu, sve više prepoznavamo lepotu Njegovog karaktera i savršenstvo Njegove blagodati. Naša duša biva osnažena duhovnom silom, jer već udišemo atmosferu Neba... Mi se uzdižemo iznad sveta, i gledamo samo Onoga koji je Zapovednik nad deset tisuća, koji je sav ljubak, a gledajući Njega, preobražavamo se u Njegovo obličje.” (Elen Vajt, 1SM 331–335)

15. oktobar 2016.

3. POMOĆ U ČASU ISKUŠENJA

“Celo Nebo je zainteresovano za delo koje se obavlja na ovoj Zemlji, delo kojim ljudi i žene treba da se pripreme za budući, besmrtni život. Po Božjem planu, ljudska oruđa biće počastvovana da u saradnji sa Isusom Hristom rade na spasavanju duša... Ljudi treba da gledaju na Božje delo kao na sveto i bogougodno, da Bogu svakoga dana prinose žrtve radosti i zahvalnosti, u zamenu za silu Njegove blagodati kojom su osposobljeni da napreduju u duhovnom, božanskom životu...

Niko ne mora da podlegne sotonskim iskušenjima, povredi svoju savest i ožalosti Svetoga Duha. Bog se u svojoj Reči obilno postarao da svima koji se trude da pobede pruži svu potrebnu pomoć.” (Elen Vajt, 5T 573.574)

“U verskom životu svake duše koja će konačno izaći kao pobednik biće trenutaka neprilika i nevolja; ali, poznavanje Pisma osposobiće je da se seti Božjih utešnih obećanja, koja će ohrabriti njeno srce i ojačati njenu veru silom Svemogućega. Ona će čitati: »Da se kušanje vaše vere mnogo vrednije od zlata propadljivoga, koje se kuša ognjem, nađe na hvalu i čast i slavu, kad se pokaže Isus Hristos...« (1. Petrova 1,7)

Kušanje vere je dragocenije od kušanja zlata! Svi moraju da shvate da je to deo discipline u Hristovoj školi, discipline koja je neophodna da se očiste i oplemene od troske svetovnosti...

Prikupite sve svoje snage da biste podigli pogled, a ne da ga spustate na svoje teškoće; tako nikada nećete klonuti na putu! Tada ćete ubrzo videti Hrista iza oblaka, kako pruža ruku da vam pomogne; sve što treba da učinite jeste da Mu u jednostavnoj veri pružite ruku i dozvolite da vas vodi... Velika imena među ljudima su kao tragovi u pesku, ali će neokaljani karakter ostati za svu večnost. Bog vam je dao inteligenciju i um sposoban da razmišlja da biste se mogli osloniti na Njegova obećanja; a Isus je spreman da vam pomogne da izgradite snažan i skladan karakter.” (Elen Vajt, 5T 578.579)

22. oktobar 2016.

4. U NAJMRAČNIJEM ČASU

Možda ćete biti razočarani, možda će vam biti uskraćeni vaši putevi i ono što bi bilo po vašoj volji; ali budite sigurni da vas Gospod voli. Možda će vas ožariti vatra iz peći, ne da bi vas uništila, već zato da sažee trosku, da biste se pročistili kao zlato. Imajte na umu da će vam Bog dati pesmu u noći. Tama može izgledati kao da će vas progutati, ali vi ne treba da gledate oblake. Iznad najtamnijeg oblaka postoji Sunce koje nikada ne gubi svoj sjaj. Gospod ima svetlost za svaku dušu. Otvorite vrata svog srca za nadu, mir i radost. Isus kaže: »Ovo vam kazah, da radost Moja u vama ostane i radost vaša se ispunjuje.« (Jovan 15,11)

Bog za svakoga od nas ima poseban zadatak, i svako može dobro da obavi zadatak koji mu je Bog dodelio. Jedino čega treba da

se plašimo jeste mogućnost da možda svoje oči nećemo držati stalno usmerene prema Isusu, da Božju slavu nećemo vrednovati više od svega na svetu, i da, ako budemo bili pozvani da ostavimo svoje oružje i zaspimo smrtnim snom, možda nećemo biti spremni da položimo račun za ukazano poverenje. Ne zaboravite, ni za trenutak, da ste Hristovo vlasništvo, kupljeni po neuporedivo skupoj ceni, i da treba da proslavite Njega u svom duhu i svom telu, jer ste Njegovi...

Bog je dao melem za svaku ranu. Postoji melem u Galadu, tamo postoji i Lekar. Nećete li sada kao nikada ranije proučavati Sveto pismo? Molite se Gospodu za mudrost u svakoj opasnosti.

U svakom iskušenju tražite od Isusa da vam pokaže izlaz iz vaših nevolja, i tada će vam se oči otvoriti da vidite lek, i u svom slučaju primenite isceljujuća obećanja koja su zapisana u Njegovoj reči. Na ovaj način neprijatelj neće imati priliku da vas dovede u žalost i nepoverenje, već ćete umesto toga imati veru, nadu i hrabrost u Gospodu. Sveti Duh će vam dati da jasno prepoznate, vidite i usvojite svaki blagoslov koji će delovati kao protivotrov usmeren žalosti, kao grančica isceljenja za svaku kapljicu gorčine koja bude prineta vašim usnama. (Elen Vajt, Selected Messages, b 2, r. 272274)

29. oktobar 2016.

5. DA BUDE SVETLOST KOJA BLISTA

“Preko društvenih odnosa hrišćanstvo dolazi u dodir sa svetom. Svaki koji je primio božansko prosvetljenje treba da osvetli put onima koji ne poznaju Videlo života... Snaga društva, posvećena Hristovom blagodaću, mora se iskoristiti da bi se duše zadobile za Spasitelja. Neka svet vidi da nismo sebično zaokupljeni svojim interesima, već da želimo da s drugima delimo svoje blagoslove i prednosti. Neka vidi da nas naša religija ne čini nemilosrdnima i strogima. Neka svi koji kažu da su našli Hrista služe kao i On na dobrobit ljudima.

Svetu nikada ne smemo pružiti lažan utisak da su hrišćani turobni, nesrećni ljudi. Ako su naše oči usmerene prema Isusu, videćemo Otkupitelja punog saosećanja i biti obasjani svetlošću s Njegovog

lica. Gde god vlada Njegov Duh, tu nastava i mir. Tu će biti i radosti, jer je prisutno smireno, sveto poverenje u Boga.

Hristos je zadovoljan svojim sledbenicima kada pokazuju da, iako su ljudska bića, učestvuju u božanskoj prirodi. Oni nisu kipovi, već živi ljudi i žene. Njihova srca, osvežena rosom božanske blagodati, otvaraju se i šire prema Suncu pravednosti. Svetlost koja ih je obasjala širi se od njih prema drugima u obliku dela koja blistaju Hristovom ljubavlju.” (Elen Vajt, DA 152.153)

“Priznanje vere koje su dali sveti i mučenici zapisano je u korist kasnijih naraštaja. Ti živi primeri svetosti i nepokolebljive čestitosti sačuvani su nam da bi nadahnuli hrabrošću one koji su sada pozvani da ustanu kao svedoci za Boga. Oni su primili blagodat i istinu, ali ne samo za sebe, već da preko njih i cela Zemlja bude obasjana poznanjem Gospodnjim. Da li je Bog i u ovom naraštaju dao svoje videlo svojim slugama? Onda neka učine da ono obasja svet!” (Elen Vajt, Velika borba 459)

„Mi treba da budemo kanali preko kojih će Gospod moći da šalje svetlost i blagodat svetu... Cela Crkva, delujući kao celina, spojena vezama savršenog jedinstva, treba da postane živa, aktivna misio-narska snaga, koju pokreće i kojom upravlja Sveti Duh.” (Elen Vajt, 8T 46.47)

5. novembar 2016.

6. OŽALOŠĆEN NAŠIM SUMNJAMA

»Ne ožalošćavajte Svetoga Duha Božijega, kojijem ste zapečaćeni za dan izbavljenja.« (Efescima 4,30)

Kada izgleda da sumnjamo u Božju ljubav i da nemamo poverenja u Njegova obećanja, mi sramotimo Boga i ožalošćavamo Njegovog Svetog Duha... Kako da se naš nebeski Otac odnosi prema nama kada nemamo poverenja u Njegovu ljubav koja Ga je navela da žrtvuje svoga Jedinorodnoga Sina da bismo mi dobili život? Apostol piše: 'Koji, dakle, svoga Sina ne poštede nego ga predade za sve nas, kako, dakle, da nam s njime sve ne daruje?' (Rimljanima 8,32) Ipak, koliko ima onih koji svojim delima, ako ne i rečima, govore: 'Gospod

pri tom ne misli na mene. Možda voli nekoga drugoga, ali ne voli mene!» (SC 118. 119)

Vera hvata Boga za reč, i ne traži da razume značenje teških iskustava s kojima se suočava. Međutim, mnogo je onih koji imaju samo malo vere... Teškoće s kojima se suočavaju, umesto da ih približe Bogu, odvajaju ih od Njega, budući da u njima izazivaju nemir i nezadovoljstvo. Da li je u redu što su tako nezadovoljni? Isus je njihov prijatelj. Celo Nebo je zainteresovano za njihovo dobro, a njihov strah i njihovo nezadovoljstvo ožalošćavaju Svetoga Duha. Mi treba da verujemo ne samo zato što vidimo ili osećamo da nas Bog čuje. Neophodno je da se oslonimo na Njegova obećanja... Kada zatražimo Njegov blagoslov, treba da verujemo da ćemo ga primiti i da mu zahvalimo što smo ga dobili. A onda treba da obavljamo svoje dužnosti, sigurni da će nam blagoslov biti poslan u vreme kada nam bude bio najpotrebniji. (GW 261)

Vrlo je ozbiljan prestup ožalošćavati Svetoga Duha, a On se žalosti kada ljudsko oruđe pokušava da radi samo, kada odbija da stupi u Gospodnju službu, jer mu krst izgleda pretežak ili samoodricanje preveliko. Sveti Duh želi da nastava u svakoj duši. Ukoliko ga pozdrave dobrodošlicom kao uvaženoga gosta, oni koji Ga prime postaće savršeni u Hristu. (CH 561)

Da li se trudimo svom svojom snagom da dostignemo meru rasta ljudi i žena u Isusu Hristu? Da li težimo za Njegovim savršenstvom, uvek hitajući prema cilju koji nam je postavljen – prema savršenstvu Njegovog karaktera? Kada Gospodnji narod bude dostigao taj cilj, biće zapečaćen na svojim čelima. Ispunjen Duhom, biće savršen u Hristu, i anđeo zapisničar će objaviti: »Svrši se!» (SDA BC 6, 1118)

12. novembar 2016.

7. HRIŠĆANSKA TRKA

“Da odbacimo svako breme i grijeh koji je za nas prionuo, i s trpljenjem da trčimo u bitku koja nam je određena”, pisao je apostol Pavle u Jevrejima 12,1. U ovom tekstu jedna javna igra, veoma poznata u Pavlovo vreme, upotrebljena je kao opis hrišćanske trke. Učesnici u trci podvrgavali su se iscrpljujućem procesu treninga, privatajući najoštrije samoodricanje da bi ostvarili najpovoljnije stanje

svojih fizičkih snaga, pa su onda te snage izlagali najvećim naporima da dobiju čast i ponesu propadljivi venac. Neki nikada nisu uspjeli da se oporave od napora. Trkači su ponekad, što je bilo posledica strašnog naprezanja, padali pored staze, krvareći iz usta i nosa. Drugi su se rastajali sa životom, čvrsto držeći jadni venac koji ih je tako mnogo koštao.

Pavle upoređuje Hristove sledbenike s takmičarima u toj trci i kaže: »Oni, dakle, da dobiju raspadljiv vijenac, a mi neraspadljiv.« (1. Korinćanima 9,25) Pavle ovde naglašava oštru suprotnost između jednoga i drugoga da bi izložio sramoti slabašne napore takozvanih hrišćana, koji se bore za svoje sebične interese i odbijaju da svojim samoodricanjem i strogo umerenim navikama sebe dovedu u stanje da mogu postići uspeh i pobediti svoje slabosti. Svi koji su se upisali u takmičarsku listu za ove trke bili su veseli i uzbuđeni nadajući se nagradi ako budu postigli uspeh. Na isti način nagrada je uzdignuta i pred hrišćanima, nagrada za vernost do kraja trke. Ukoliko dobiju nagradu, njihova buduća sreća biće osigurana; večna i od svega pretežnija slava namenjena je pobednicima...

Počasni venac u trkama, stavljan je da bide na vidiku takmičarima, tako da ukoliko makar i za trenutak budu u iskušenju da smanje svoje napore, njihove oči mogu da vide nagradu i da tako budu nadahnuti da učine nov napor i revnost. Tako je i nebeski cilj na vidiku hrišćanima da bi mogao da utiče na njih i da ih nadahne novom vatrenošću i snagom....

Svi trče, ali samo jedan dobija venac... U hrišćanskoj trci nije tako. Niko ozbiljan i istrajan neće doživeti neuspeh. Trka nije samo za brze kao što ni bitka nije samo za jake. I najslabiji svetac, kao i najjači, može dobiti krunu večne slave, ukoliko bude ozbiljan i ne bude se uztezao ni od kakvog odricanja ili gubitka Hrista radi. (Elen Vajt, Review and Herald, 18. oktobar 1881)

19. novembar 2016.

8. JAO MENI!

Grupa turista je obilazila kuću u kojoj je čuveni Betoven proveo poslednje dane svoga života. Vodič je poveo ljude u jednu sobu u kojoj se nalazio stari klavir. Otkrivajući ga, rekao je gotovo pobožno:

»Ovo je bio Betovenov klavir!« Odmah je istupila mlada žena, sela za klavir i počela da svira jednu Betovenovu sonatu. Okrenula se za tim vodiču i rekla mu: »Verovatno mnogi posetioći žele da sednu za ovaj klavir i odsviraju neko Betovenovo delo.« Čuvar joj je smireno odgovorio: »Znate, draga gospođo, prošle godine ovde je bio čuveni pijanista Padarevski i ljudi koji su bili oko njega molili su ga da nešto odsvira na tom klaviru, a on je odgovorio: 'Ne mogu, ja nisam toga dostojan!'«

Kada je prorok Isaija doživeo Božju svetost, povikao je: »Jaoh meni!« (6,5) Na kraju svih svojih patnji, Jov je ponizno priznao: »Zato poričem i kajem se u prahu i pepelu.« (42,6) Jovan Krstitelj ovako izjavljuje o Mesiji: »Ali Onaj koji dolazi posle mene jači je od mene. Ja nisam dostojan skinuti Mu obuću.« Zdravo osećanje nedostojnosti pred Bogom čini nas još više spremnijim da se oslonimo na Isusovu dostojnost i njegovu vrednost. U tome je tajna postizanja sličnosti s Njim.

Kako postajemo manji to više prostora ima u nama Bog. Takav napredak ogleda se u hrišćanskom rastu. Kako vernici postaju sve sličniji svome Spasitelju, to su više svesni svoje grešnosti. Nije to rezultat nekog bolesnog preispitivanja i analize ličnog života. To je pošteno prihvatanje sebe lično onakvim kakvi jesmo, zatim shvatamo ko je Hristos i koliko težimo da budemo sličniji Njemu.

26. novembar 2016.

9. BLIŽI ISUSU

Kad iskušenja dođu na nas, tada nam je potreban duhovni vid, da bismo mogli prepoznati sotonin naum i onda se držati uz Isusa. Približite se Bogu i On će se približiti vama. Oduprite se đavolu i pobeći će od vas. U svakom trenutku neophodno je voditi dobru borbu vere; jer sumnji se moramo opirati, a veru podsticati. U iskušenjima, razum mora da nadvlada telesne sklonosti. Naše »ja« zahtevaće svom snagom da mu se ugađa, ali toj sklonosti treba se odupreti i to iskušenje pobediti.

Gospod je dao upozorenja i izneo načela o kojima svaki hrišćanin mora da razmišlja i uvede ih u svoj svakodnevni život. Oni koji

se ravnodušno odnose prema svetlosti i upozorenjima, koja je Bog milostivo dao, postajace sve sebičniji i dovoljni sami sebi. One koji se ne oslanjaju na Boga neprijatelj će sigurno pobediti. Sotona se služi svim mogućim prevarama da u svojim redovima zadrži one koji tvrde da su na Gospodnjoj strani. On može da zaslepljuje njihove oči, sve dok svetlost ne počnu da nazivaju tamom, a tamu svetlošću...

Iako Božja svetlost blista jasnije nego ikada ranije, i sve će jasnije blistati što se više približavamo završetku istorije ovoga sveta, oni koji budu bili sposobni da razlikuju istinu od zablude, biće ljudi koji često padaju na svoja kolena tražeći istinu i mudrost od Boga. Samo blistavi zraci Sunca pravde mogu razotkriti brojne i raznolike neprijateljske zamke. Zli se služi svim oblicima obmane i nepravde; iako svoje oči ne smemo zadržavati na silama tame, u isto vreme ne smemo biti ni u neznanju o njihovim zamkama.

Naša vera treba da bude usmerena Isusu Hristu. Gledajući na Njega, privijajući se uz Njegovu snagu koja nam je dovoljna u svakoj neprilici, naša srca se udružuju s Njegovim, naš život je nevidljivim nitima utkan u Njegov život; i zato kako On živi, i mi ćemo živeti. Ovo je praktična pobožnost; nas mora održati Božja sila verom u spasenje. Niko od nas ne može biti siguran, osim kad smo večnim zavetom, koji nikada nećemo zaboraviti, povezani sa Gospodom (Elen Vajt, Review and Herald, 14. mart 1893)

3. decembar 2016.

10. BOJNO POLJE

*»Jer naš rat nije s krvlju i s telom, nego s poglavarima
i vlastima i s upraviteljima tame ovoga sveta,
s duhovima pakosti ispod neba.«*

(Efescima 6,12)

Ovaj grešni svet postao je bojno polje najvećeg sukoba koji su stanovnici nebeskog svemira i zemaljske sile ikada imali priliku da posmatraju. On je bio određen kao pozornica na kojoj će se odigrati velika borba između dobra i zla, između Neba i pakla. Svako ljudsko ima svoju ulogu u tom sukobu. Niko ne može ostati na neutralnom

tlu. Ljudi moraju ili odbaciti, ili prihvatiti Otkupitelja sveta. Svi su svedoci, ili za Hrista ili protiv Njega. Hristos poziva one koji stoje pod Njegovom zastavom da se kao odani vojnici uključe s Njim u borbu, tako da mogu naslediti venac života. (Elen Vajt, SD 242)

Bitke se moraju voditi svakoga dana. Veliki rat vodi se oko svake duše, rat između kneza tame i Kneza života... Ti, kao Božje oruđe, treba da se pokoriš Njemu da bi On mogao da planira, usmerava i vodi bitku oko tebe uz tvoju saradnju. Knez života stoji na čelu svoga dela. On treba da bude s tobom u tvojoj svakodnevnoj borbi sa samim sobom, da bi ostao veran načelima; da bi strasti, kada se budu borile za prevlast, bile suzbijene Hristovom blagodaću; da bi ti mogao da budeš i više nego pobednik u Onome koji nas je ljubio. Isus ima pregled bojnog polja. On zna silu svakog iskušenja. On zna kako da se suoči sa svakom nevoljom i kako da te provede svakim opasnim putem. (Elen Vajt, SD 160)

Isus želi da ima narod koji je željan da čini dobra dela, koji će biti čvrst usred zagađenja ovog izopačenog vremena. I zaista, biće takvih koji će se tako čvrsto držati božanske snage da će biti otporni na svako iskušenje. Loše poruke sa šarenih plakata mogu pokušati da utiču na njihova čula i pokvare njihov um; međutim, oni će biti tako sjedinjeni sa Bogom i anđelima da će izgledati kao ljudi koji niti vide niti čuju. Oni moraju da obave delo koje niko ne može obaviti umesto njih, naime, da se bore u dobroj borbi vere i da se drže večnoga života...

Mladi treba da se čvrsto drže načela da ih ni najsnažnija sotonina iskušenja ne mogu lišiti njihove odanosti Bogu. (Elen Vajt, 3T 472)

10. decembar 2016.

11. VERNOST JE NEOPHODNA

Mi smo Hristovi vojnici; a od onih koji se prijave u Njegovu vojku očekuje se da obave teško delo, delo koje će opteretiti njihove snage do krajnjih granica. Mi moramo shvatiti da je vojnički život ispunjen odlučnim vođenjem ratova, istrajnošću i izdržljivošću. Hrista radi moramo da izdržimo nevolje. Mi se nismo upustili u prividnu bitku. (Elen Vajt, 6T 140)

Odluči da ćeš, ne u svojoj snazi, već u snazi i blagodati dobijenoj od Boga, Njemu posvetiti sada, upravo sada, svaku svoju sposobnost, svu svoju snagu. I tada ćeš slediti Isusa zato što te On poziva, a nećeš pitati kuda ideš ili kakvu nagradu možeš da očekuješ...

Kada budeš umro sebi, kada se budeš predao Bogu da radiš Njegovo delo, a svetlost koju si dobio od Njega otkrivaš u dobrim delima, tada nećeš raditi sam. Božja blagodat ti stoji na raspolaganju da ti pomogne u svakom tvom naporu da prosvetliš neznalice i one koji nisu svesni da se kraj svemu približio. Međutim, Bog neće raditi tvoj posao umesto tebe! Svetlost može blistati punim sjajem, ali će dobijena blagodat obratiti tvoju dušu jedino u slučaju ako te bude pokrenula da saraduješ s božanskim oruđima. Ti si pozvan da staviš na sebe sve oružje Božje i stupiš u Gospodnju službu kao aktivan vojnik. Božanska snaga treba da saraduje s ljudskim naporima da bi se razbije magija svetovnih čarolija, koju je neprijatelj bacio na duše. (Elen Vajt, 8T 55.56)

Gospod nam je ukazao čast kada nas je izabrao za svoje vojnike. Borimo se zato hrabro za Njega, uzdižući ono što je pravo svakim svojim postupkom. Čestitost u svemu bitna je u borbi svake duše. I dok se budeš trudio da postigneš pobedu nad svojim sklonostima, On će ti pomoći svojim Svetim Duhom da budeš oprezan u svakom svom poduhvatu, da ne bio pružio priliku neprijatelju da govori zlo o istini. (Elen Vajt, SDA BC 6, 1119)

Mi smo Hristovi vojnici. On je Vojvoda našeg spasenja, a mi se potčinjavamo Njegovim naredbama i pravilima. Mi treba da nosimo Njegovo oružje, da se krećemo jedino pod Njegovom zastavom... Treba da nosimo na sebi sve oružje Božje i radimo tako kao da smo pred očima celog nebeskog svemira. (Elen Vajt, TM 296)

17. decembar 2016.

12. PLEMENIT KARAKTER

Bog očekuje od nas da svoj karakter izgrađujemo u skladu sa Uzorom koji nam je pokazan. Mi treba da polažemo opeku za opekam, da vrlinu dodajemo vrlini, da pronalazimo svoje slabe tačke i da ih ispravljamo u skladu s uputstvima koja su nam data. Kada se pronade pukotina u zidu građevine, mi znamo da nešto s tom zgra-

dom nije u redu. I prilikom izgradnje karaktera, često se zapažaju pukotine. Ukoliko se te slabosti ne uklone, cela zgrada će se srušiti, kada se oko nje uskovitlaju oluje.

Bog nam daje snagu, sposobnost razumnog odlučivanja, vreme da bismo mogli graditi karakter na koji će On moći da stavi svoj pečat odobravanja. On želi da svako Njegovo dete, čineći neporočna i plemenita dela, gradi plemeniti karakter, tako da ga na kraju On može prikazati kao skladnu građevinu, prekrasan hram, u časti i kod Boga i kod ljudi. (Elen Vajt, CG 165.166)

Plemenit, uravnotežen karakter se ne nasleđuje. On se ne postiže slučajno. Plemeniti karakter se stiče pojedinačnim naporom preko Hristovih zasluga i Njegove blagodati. Bog daje talante, umne sposobnosti, a mi oblikujemo karakter. On se gradi u teškim, oštrim sukobima sa samim sobom. Mi moramo voditi bitku za bitkom protiv svojih nasleđenih sklonosti. Mi moramo sami sebe podvrgnuti oštroj kritici; ne smemo dozvoliti da ijedna naša negativna crta ostane neispravljena. (Elen Vajt, MYP 99)

Karakter se oblikuje životom kojim živimo Hristovom blagodaću. U duši počinje da se obnavlja njena izvorna lepota. Osobine Hristovog karaktera su podarene i lik Božanskog počinje jasno da svetli. Lica ljudi i žena koji hodaju i rade sa Bogom izražavaju nebeski mir. Okruženi su nebeskom atmosferom. Za ove duše počelo je carstvo Božje. Oni imaju Hristovu radost, radost koja je blagoslov čovečanstvu. Oni imaju tu čast da što su prihvaćeni da služe Učitelju, njima je povereno da obavljaju posao u Njegovo ime. (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 312. original)

Kao što je Bog čist u svom delokrugu, tako i čovek treba da bude čist u svom. A postaće čist ako u njemu živi Hristos, Nada slave; jer, on će biti u Hristovom životu i odražavati Njegov karakter. (Elen Vajt, GW 366)

24. decembar 2016.

13. ČEKA NA NAŠ ZAHTEV

Nebo je odredilo da molitva bude sredstvo za postizanje uspeha u sukobu sa grehom i u razvoju hrišćanskog karaktera. Božanski uticaj koji dolazi kao odgovor na molitvu vere obaviće u duši molioaca sve što je zatražio. Mi možemo tražiti oprostjenje greha, Svetoga Duha, hristoliku prirodu, mudrost i snagu da obavimo Njegovo delo, bilo koji drugi dar koji je On obećao, a obećanje glasi: 'I primićete!'" (Elen Vajt, AA 564)

Isus je naš Pomoćnik; u Njemu i preko Njega moramo pobediti... Hristova blagodat čeka da je zatražimo. On će vam dati neophodnu blagodat i snagu ukoliko to zatražite od Njega... Hristova religija svezaće i suzbiti svaku nesvetu strast, pokrenuće energiju, samodisciplinu, vrednoću čak i u pitanjima običnog, svakodnevnog života; ona će nas povesti da se naučimo ekonomičnosti, taktičnosti, samoodricanju, da čak i lišavanja da prihvatamo bez gundanja. Hristov Duh u srcu pokazaće se u karakteru; razviće plemenite osobine i snagu. Hristos je rekao: »Dosta ti je Moja blagodat!« (2. Korinćanima 12,9; Elen Vajt, HC 29)

Uložite svaki napor da održite vezu između Isusa i svoje duše... Mi treba da se molimo u porodičnom krugu, a iznad svega ne smemo zanemariti tajnu molitvu, jer je ona život duše. Duši je nemoguće da dostigne vrhunac ako zanemari molitvu. Porodična ili javna molitva nije dovoljna. U samoći, neka se duša prepusti Božjem ispitivačkom oku. Tajnu molitvu treba da čuje samo Bog koji uslišava molitve. Nijedno znatiželjno uho ne treba da primi teret takvih molitava. U tajnoj molitvi duša je oslobođena onih koji je okružuju, slobodna od uznemiravanja... Tihom, jednostavnom verom duša održava zajednicu sa Bogom i prikuplja zrake božanske svetlosti da je održi i ojača u sukobu sa sotonom...

Molite se u svojoj kleti, i dok se bavite svojim poslovima neka se vaše srce često uzdiže Bogu. Tako je Enoh hodao sa Bogom. Ove tihe molitve uzdižu se kao skupoceni miris pred prestolom blagodati. Sotona ne može da pobedi onoga čije srce tako ostane u Bogu. (Elen Vajt, *Put Hristu*, 98.99. original)

31. decembar 2016.

14. MOLITI SE KAO HRISTOS

Jovu nisu bili potrebni neprijatelji, jer su se takvim pokazali njegovi prijatelji. Trojica njegovih navodnih tešitelja bedno su se poneli nastojeći da ga uteše i olakšaju njegove patnje. Umesto da pokažu saosećanje, oni su mu davali savete koji su samo povećavali njegovu nevolju.

Ipak Jov je kao pobednik uspeo da prevaziđe svoje nevolje, patnje i bol. Važan korak prema toj pobedi bila je njegova spremnost da moli za svoje prijatelje koji su ga kritikovali i optuživali. Bog je uslišio njegove molitve i Jov je bio svedok opraštanja i obnove svojih prijatelja.

Isus se, takođe, molio za svoje prijatelje uprkos njihovim stalnim padovima. U senci krsta koja Ga je prekrivala, Isus se molio za Petra, iako je znao da će ga izdati za samo nekoliko sati.

Spasitelj se molio za one koji nisu osećali nikakvu potrebu za molitvom, plakao je za one koji nisu osećali nikakvu potrebu za suzama, a sada je pred prestolom da primi i predstavi pred svojim Ocem molitve onih za koje se molio, dok je bio na Zemlji. Hristov primer treba da sledimo. Molitva je neophodna u našem radu za spasenje duša. Samo Bog može da osigura rod semenu koje sejemo. (LHU 175,2)

Isus se molio za mene i za vas. Ako sledimo Isusov primer, i mi ćemo se moliti za svoje prijatelje i poznanike, čak i onda kada nam oni misle zlo i ranjavaju nas. Da li ste se danas molili za nekoga kome su potrebne vaše molitve?

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za subotnu školu pri Glavnom odboru
Umnoženo u kancelariji izdavača – 2016.
Za internu upotrebu